

- fastställa att skälig och full ersättning ska utgå för den skada som sökanden vållats med anledning av unionens olagliga agerande, varvid denna ersättning ska bestämmas till 41 074 940 euro jämte dröjsmålsränta enligt den räntefot som tillämpas av Europeiska centralbanken för sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner med tillägg för två procent, samt ersättning som provisoriskt beräknas till 1 000 000 euro med förbehåll för den justering som kan behövas med anledning av de utgifter och investeringar som sökanden tvingas att bestrida för att återställa sitt renommé och goda rykte,
- alternativt, för det fall det anses att en ny bedömning av skadeståndets storlek måste företas, förordna om sakkunnigutlåtande enligt artiklarna 65 d, 66.1 och 70 i tribunalens rättegångsregler,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden — beträffande rådets rättsstridiga agerande både genom att anta och bibehålla frysningsen av medel sedan januari 2012 — fyra grunder.

- uppenbart oriktig bedömning när det gäller sökandens inblandning i finansieringen av regimen i Syrien,
- underlåtenhet att lämna en tillräcklig och exakt motivering till de åtgärder som rådet vidtagit mot sökanden,
- åsidosättande av rätten till försvar, rätten till en rättvis rättegång och rätten till ett effektivt domstolsskydd, samt
- fel i rådets bedömning vilket leder till att de restriktiva åtgärder som vidtagits av rådet är att anse som rättsstridiga.

Sökanden gör gällande att det står klart att det är rådets åtgärder att frysa sökandens tillgångar som är anledningen till den ekonomiska och ideella skada som åsamkats sökanden.

I ekonomiskt hänseende anser sökanden sig ha lidit betydande operationell och teknologisk skada; bland annat har sökanden förlorat affärsrelationer med flera europeiska och arabiska banker, sökandens rörelseresultat har försämrats avsevärt och sökanden har gått miste om flera banktillgångar sedan år 2012. Dessutom har sökandens tidigare leverantör av mjukvara för banksektorn avslutat sitt samarbete med sökanden.

När det gäller den ideella skadan begär sökanden skadestånd för att sökandens renommé försämrats med anledning av rådets olagliga fryssning av sökandens penningmedel.

Talan väckt den 3 september 2013 — Marchiani mot parlamentet

(Mål T-479/13)

(2013/C 336/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jean-Charles Marchiani (Toulon, Frankrike) (ombud: C.-S. Marchiani, advokat)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara generalsekreterarens beslut av den 4 juli 2013,
- ogiltigförklara debetnotan av den 5 juli 2013,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom den aktuella talan motsätter sig sökanden Europaparlamentets beslut att verkställa återkrav av belopp som sökanden mottog mellan åren 2001 och 2004 i form av ersättning för utgifter för parlamentsassistenter.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Den första grunden avser brister i förfarandet avseende att beslutet som meddelades av parlamentets generalsekreterare den 4 juli 2013 strider såväl mot beslutet som meddelades av Europaparlamentets presidium den 19 maj och den 9 juli 2008 om tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga som mot principen om ett kontradiktoriskt förfarande och rätten till försvar.
2. Den andra grunden hänför sig till en felaktig tillämpning av bestämmelserna för kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter (FID-bestämmelserna).
3. Som tredje grund görs gällande att bedömningen av handlingarna i akten är oriktig.
4. Såvitt avser den fjärde grunden gör sökanden gällande att Europaparlamentets generalsekreterare brustit i opartiskhet när beslutet fattades den 4 juli 2013.
5. Den femte och sjätte grunden hänför sig till att preskription gäller för de belopp som är föremål för återkrav.